

Jeg er naturligvis fuldstændig med på, at der må være grænser for, hvor stor kommissionen skal være, men på den anden side vil jeg spørge ministeren: Er det ikke helt afgørende, at de mennesker, som alt dette her jo først og fremmest vedrører, nemlig den store gruppe af lejere, i hvert fald er ordentligt repræsenteret i kommissionen?

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Til første del af hr. Keld Albrechtsens bemærkninger skal jeg sige, at så vidt jeg ved, er det altså Folketinget, der laver lovene. Der er vist ingen diskussion om, at det er tilfældet.

Det er lige så klart, at landsdækkende organisationer og andre personer selvfølgelig kommer med deres bemærkninger og tilkendegivelser, og dem bliver der lyttet til – det er meget forståeligt – uanset hvilken organisation der er tale om. Derfor vil jeg sige, at det er sådan, at det er her i Folketinget, lovene laves, og det er selvfølgelig også her, man diskuterer, om der eventuelt skal ske ændringer. Der er vi enige.

Spørgsmålet om, hvorvidt man så skal have flere ind, har jeg i og for sig svaret på, men jeg vil gerne begrunde det yderligere og sige, når man henviser til Lejernes Landsorganisations kongres, at det er min opfattelse, at folkelige organisationer selv sammensætter deres bestyrelser. Det er nu engang sådan, at det gør de, der deltager i sådan en kongres, uanset hvilken organisation vi taler om. Og det vil jeg selvfølgelig også som minister respektere.

Dernæst vil jeg sige, at det vel ikke altid er afgørende, hvor mange man er, men det er argumenterne, der først og fremmest har magt.

Og endelig må jeg så til sidst sige til hr. Keld Albrechtsen: Der er jo ingen, der forhindrer andre organisationer i at henvende sig til Lejelovskommissionen med deres bemærkninger og synspunkter.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bliver desværre nødt til at gå lidt videre, for ministeren henviste også til, at Boligselskabernes Landsforening til en vis grad skulle kunne dække lejernes synspunkter. Derfor vil jeg gerne spørge, om ikke det er sådan, at BL jo faktisk repræsenterer en helt anden gruppe lejere, der i nogen grad har andre interesser, nemlig lejerne inden for det almennyttige område. Derfor mener jeg ikke, man kan henvise til det.

Og så vil jeg gerne også spørge, hvorfor ministeren ikke kan vise den åbenhed over for en

gruppe, som jo faktisk omfatter flere hundre-tusinde mennesker. Det er det, som hele sagen drejer sig om, nemlig lejernes levevilkår, og så skal de kun have et medlem i kommissionen! Og endda et medlem, som mange lejere ikke har tillid til, fordi medlemmet kommer fra Lejernes Landsorganisation! Jeg må opfordre til, at ministeren overvejer denne sag nøje en gang til.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg er meget tilfreds med, at den repræsentant, man har siddende fra LLO, varetager lejernes interesser. Det kom jo tydeligt frem i det sidste indlæg fra hr. Keld Albrechtsen. Det er meget tilfredsstillende.

Må jeg så endnu en gang erindre hr. Keld Albrechtsen om, at det ikke er afgørende. Det er argumenter, der tæller i den forsamling, og det er ikke altid et spørgsmål om at tælle hoveder. Jeg er vel klar over, at BL selvfølgelig tegner en anden gruppe af lejere end dem, som der her gives udtryk for, med de private udlejere. Det er også det, der er spørgsmålet. Og jeg må sige, at jeg mener, at den sammensætning, der er blevet vedtaget, skal fastholdes, og jeg har ingen overvejelser om at ændre den.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 126

2) Til erhvervsministeren af:

Aage Frandsen (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at den nuværende diskriminering af bestemte erhvervsgrupper med hensyn til at opnå fordelagtige gruppelevsforikringer ophører?«

Skriftlig begrundelse

Der sker i dag en klar diskriminering af bestemte erhvervsgrupper, der på grund af en højere invaliditetsrisiko ikke kan blive omfattet af forsikringsselskabers og pensionskassers fordelagtige tilbud om gruppelevsforikringer. Det drejer sig især om ufaglærte arbejdere. F.eks. er asfaltarbejdere, autolakerere, eternitarbejdere, flyttemænd, isoleringsarbejdere, malere, skovarbejdere og slagteriarbejdere på PFA's liste over dårlige liv, eller som det hedder i PFA: »særligt risikobetonede erhverv«. Men det betyder ikke, at f.eks. en asfaltarbejder eller isoleringsarbejder